

[Indenrigsministeren.]

Organisationer om Spørgsmaalet, og forinden Indenrigsministeriet tager Stilling til disse Spørgsmaal, er det ganske givet, at man forhandler med de forskellige kommunale Organisationer —, men ud fra mit almindelige praktiske Kendskab til dette Spørgsmaal kunde jeg for mit eget Vedkommende tænke mig, at Erhvervsindkomstskattegrænsen blev forhøjet fra 2 000 Kr. til 3 000 Kr., og at selve Erhvervsindkomsten, den Indkomst, man skal have for overhovedet at komme til at betale Erhvervs-skat, fik en lignende Forhøjelse. Det er maaske et Spørgsmaal, som det var værd at overveje, om man kunde bruge Sygekassegrænsen.

Denne er som bekendt i Hovedstaden 7 800 Kr., i Købstæderne 7 200 Kr. og ude i Landkommunerne 6 200 Kr., og Sygekassegrænsen har den Fordel at være en glidende Skala, der retter sig efter Pristallet. Fastsætter man bestemte Indkomstgrænser i Skatteloven, bliver man, hvis der kommer et nogenlunde betydeligt Udsving i Konjunkturerne, nødt til at gennemføre Lovændringer for at afpasse disse Indkomstgrænser efter de gældende Konjunkturer. En saadan Ordning vilde i høj Grad forenkle hele Erhvervs-skatteordningen og vilde efter mit Skøn saa nogenlunde dele Sol og Vind lige imellem Opholds- og Erhvervs-kommunerne.

Det ærede Medlem Hr. Carsten Raft ironiserede over, at de skiftende Ministre henviste Spørgsmaalene til Skattekommissionen. Jeg vil dog alligevel mene, at der i høj Grad trænges til en grundig og sagkyndig Undersøgelse, inden man gaar til vidtgaende Ændringer i disse Beskatningsregler. Det er ogsaa en noget uretfærdig Bedømmelse af Skattekommissionens Arbejde, det ærede Medlem gør sig skyldig i, naar han siger, at man aldrig hører fra denne Skattekommission. Jeg har haft den Ære at være Medlem af Skattekommissionen i adskillige Aar, lige siden den blev oprettet, og indtil jeg blev Indenrigsminister, og det er ingenlunde saadan, at man aldrig hører fra Kommissionen, det er tværtimod mange, mange forskellige Lovgivningsarbejder, der, i de Aar Skattekommissionen har siddet, Stykke for Stykke er blevet afleveret til den paagældende Minister og er kommet frem her paa Rigsdagen, og mange af disse Ting har allerede været gældende Lov gennem flere Aar. Jeg kan i denne Sammenhæng nævne en bestemt Lov, med Hensyn til hvilken Skattekommissionen havde til Opgave at finde ud af, hvilke Ændringer der burde gennemføres for at naa frem til

en Lov, der var bedre at administrere og maaske ogsaa mere retfærdig i sine Virkninger, nemlig Loven om Grundstignings-skyld. Det Arbejde, Skattekommissionen udførte paa dette Omraade, har været baade tidkrævende og meget besværligt.

Det er altsaa ikke helt rigtigt, naar man siger, at Skattekommissionen er en Evighedskommission, som man aldrig hører fra. Nej, det er en Kommission, som allerede har afleveret mange forskellige Lovgivningsarbejder til Rigsdagen, og jeg for mit Vedkommende vil finde det betænkeligt nu, da Skattekommissionen er ved at være færdig med sit Arbejde og kommer med en Betænkning, isoleret at gaa til en dybt-gaaende Ændring med Hensyn til det Spørgsmaal, der er til Behandling her i Dag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Jensen-Broby): Jeg vil gerne takke de ærede Ordførere for den Velvilje, der strømmede dette Lovforslag i Møde; selv om ikke alle er enige om at ville gennemføre det straks, var der vel nok Forstaaelse af, at det var nødvendigt, at der blev gjort noget paa dette Omraade.

Min Tak kan jeg udstrække til den højtærede Indenrigsminister, der var klar over, at det vilde være godt, om man kunde sætte Grænserne højere op og derved skabe Forenkling. Dette er selvfølgelig rigtigt; hvis man faar Grænserne sat højere op, vil man kunne stryge en Masse af de Skatteydere, som nu svarer Erhvervs-skat, og derved meget betydeligt forenkle Kommunernes Administration. Jeg er imidlertid ikke helt tilfreds med, at man ikke vil tage Skridtet fuldt ud og sige: lad os komme af med det hele. Jeg tror, det vilde være det bedste, hvis man helt kunde stryge de Paragraffer i Loven, som omhandler Erhvervs-skatten.

Jeg sagde ikke — denne Bemærkning gælder den højtærede Minister —, at alle Omegnskommunerne havde højere Ligningsprocent end København og de store Byer, jeg sagde, at de fleste af dem havde det, og selv om jeg ved, at Ligningsprocenterne alene ikke gør det, idet forskellige Forhold kan gribe ind, navnlig hvor man sætter Nulpunktet, saa ligger dog — selv om vi tager alle disse Forhold i Betragtning — de fleste af Omegnskommunerne betydeligt højere i Skat end København og de store Byer, og derfor kan man ikke i denne Forbindelse anvende Motiveringen om Skattely.

Den højtærede Minister sagde, at hvis